

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๖๒/๒๕๕๙

ศาลปกครองกลาง

ศาลจังหวัดนครนายก

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายที่ดิน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเอกชนยื่นฟ้องกรมชลประทานและกรมทางหลวงซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง อ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองปรับปรุงขยายทางหลวงหมายเลข ๓๐๕ (รังสิต -องครักษ์ -นครนายก) รุกล้ำเข้ามาในที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๘๙๗ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๘๙๘ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ รวมเนื้อที่ ๙ ไร่ ๓ งาน ๑๔ ตารางวา ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ที่ดินพิพาทเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยโอนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปปรับปรุงขยายทาง จึงไม่เป็นการก่อสร้างรุกล้ำที่ดินของผู้ฟ้องคดี เห็นว่า มูลเหตุแห่งการขอให้รื้อถอนเนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าเป็นการก่อสร้างรุกล้ำเข้ามาในที่ดินของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต่างก็โต้แย้งว่าที่ดินดังกล่าวเป็นเขตชลประทานมิใช่ที่ดินของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดี ซึ่งศาลจำต้องวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นของผู้ฟ้องคดีหรือเป็นที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำคัญ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม